

Ježiš môže vstúpiť aj cez zatvorené dvere

Aké opatrenia zavedie vláda SR v súvislosti s veľkonočnými sviatkami? Otázka, ktorú si v týchto dňoch kládli mnohí Slováci. Odpoveď je jasná. Zákaz vychádzania. Takto sa ešte radikálnejšie, ako tomu bolo doteraz, zhromaždíme všetci v našich rodinách za zatvorenými dverami. Dôvod je jasný. Strach z nákazy. Pokúsme sa jasnosť dôvodu poňať aj z inej strany, nielen tej epidemiologickej.

Možno ste zahliadli aj vy v tieto dni jednu [španielsku pieseň](#). Jej autormi sú kňaz, redemptorista otec Leo Valdez a španielsky spevák a skladateľ Luis Alfredo Díaz. Viac ako [dvadsať spevákov](#) z celého sveta v nej vyzýva zostať doma. Táto výzva je inšpirovaná ani nie tak povinnou karanténou, ako skôr slovami proroka Izaiáša, ktoré sú uvedené v závere piesne: „*Chod' ľud môj, vstúp do svojich izieb a zapri dvere za sebou, schovaj sa trocha, na krátko, kým neprejde hnev*“ (Iz 26, 20). Melodická pieseň chce byť výzvou k posilneniu, viery, nádeje i lásky k Bohu, k posilneniu vzájomných rodinných vzťahov a k znovu objaveniu blízkosti.

Obraz zatvorených dverí je veľmi silný a výstižný a to práve v tomto čase. Čo všetko môžu symbolizovať zatvorené dvere našich rodín?

Symbol ochrany

Zatvorené dvere môžu byť symbolom ochrany rodiny i jej majetku pred vonkajším nepriateľom, zlodejom a lupičom. „*Zlodej prichádza, len aby kradol, zabíjal a ničil*“ (Jn 10, 10). V duchovnom význame, byť spolu za zatvorenými dverami môže pre rodinu znamenať túžbu chrániť sa ako rodina pred Nepriateľom spásy. Ten prichádza s jediným cieľom ukradnúť rodine Boha, či dokonca ho zabiť v rodinnom srdci. A prichádza v noci, nenápadne. Postupne cez malichernosti začne vzbudzovať v manželoch pochybnosť o добрote a správnosti výberu ich manžela, manželky, čím pomaly a isto začne zabíjať ich manželskú lásku. Ak sa vytratí láska medzi manželmi, nedostane sa jej ani ich deťom. Byť za zatvorenými dverami je pre mnohých v tomto čase náročné a preto je potrebné mať „oči srdca na stopkách“, byť obozretnější a citlivejší, kedy chce Nepriateľ medzi nás vniknúť a rozdeliť nás. Nedovoliť mu to znamená ešte viac sa primknúť k Bohu cez seba navzájom a za žiadnych okolností nestratiť vedomie akými darmi sú pre mňa moji najbližší. Niekedy stačí jedno milé slovo, drobná pomoc, úsmev, objatie, stisk ruky, nejaký ten vtip (teraz ich koluje dost'), či keď príde radosť Veľkonočného rána prečo nie spev alebo aj tanec. Telo, ktoré nám dal Pán má schopnosť zjaviť nám blízkosť jeho prítomnosti a upevniť silu vzájomného spoločenstva.

Symbol lásky a zodpovednosti

Zatvorené dvere našich domácností sú znakom lásky i zodpovednosti voči zdraviu a životu druhých. Aj *pre rodinu sú láska a zodpovednosť prirodzené a kľúčové*. Niet rodiny bez lásky a zodpovednosti. Bez lásky a zodpovednosti rodina zaniká. Lenže tak ako sú prirodzené a kľúčové, tak nie sú samozrejmé a automatické. Je potrebné sa o ne snažiť. Je potrebné učiť sa milovať, a to milovať zodpovedne. Zopár príkladov: „Tu sa len posaďte“, povie rodič svojim deťom, keď ich posadí pred TV. Ide však o prejav lásky k deťom či k sebe a svojmu pohodliu? „Veď to všetko robím kvôli tebe a deťom“, obhajuje sa prichádzajúci manžel neskoro z práce. Nie je však niekedy ľahšie zostať v práci ako byť doma a pomáhať manželke s deťmi, trápiť sa s úlohami a s domácnosťou? „Musím sa teraz venovať deťom“,

obhajuje sa manželka pred svojim manželom. Nie je niekedy príjemnejšie a ľahšie byť a hrať sa s deťmi, ako tráviť spoločný čas s manželom? Láska prežívaná zodpovedne buduje rodinné spoločenstvo „zvnútra“. Rodí sa a prežíva ponajprv v intimite srdca každého člena rodiny a až potom sa zviditeľňuje v konkrétnych skutkoch. Zvnútra, z ľudského srdca sa totiž rodia naše skutky a tie majú moc budovať naše životy a robiť ich veľkými, ale ich aj ničiť. Preto zatvorené dvere pozývajú pozrieť sa do vnútra vlastného srdca a v úprimnosti skúmať a prehodnocovať úmysly a ciele nášho konania. Konám z úprimnej lásky a zodpovedne? Som vo vlastnej rodine, medzi svojimi naozaj slobodný, hoci aj za zatvorenými dverami? Znakom pravej slobody je vnútorný pokoj a radosť.

Symbol strachu, beznádeje a hrobu

Aj to môžu naznačovať zatvorené dvere. Strach z nákazy pred COVID-19 nás nedobrovoľne uzatvoril do našich domácností. Bojíme sa vychádzať a teraz je to logické. Logické to nebude, keď nákaza COVIDom prestane hroziť. Mnohí manželia a rodiny majú dnes tendenciu uzatvoriť sa pred svetom a do svojho domu nevpustia nikoho, a ani z neho k nikomu nevyjdú. Tento jav voláme individualizmus a intimizmus. Vysoké betónové ploty okolo moderných domov sú znakom strachu pred svetom, strachu zo vzťahov, strachu z okolia. Kým všetko ako-tak ide, zdá sa, že leitmotív „my dvaja si vystačíme“ funguje. Horšie je, keď prídu ťažkosti (niekedy stačia úplne banálne) a tí dvaja si začnú liezť na nervy. Vtedy sa uzatvorená domácnosť postupne premieňa na dusivé miesto beznádeje, až sa stane hrobovým miestom ich pochovanej lásky. Nie je dobré byť rodine samej! Potrebuje spoločenstvo, potrebuje priateľov, potrebuje Cirkev.

Symbol večeradla, symbol víťazstva

V tieto dni sa mnohé kresťanské rodiny premenia, aj vďaka [liturgii domácej cirkvi](#) a mnohým [praktickým radám a nápadom](#), na malé večeradlá, podobné tomu jeruzalemskému spreď 2000 rokov. Stanú sa miestom stretnutia sa s Ježišom. Môžu však symbolizovať aj vyššie spomínané miesto strachu, miesto pochovaných nádejí, miesto, ktoré sa po drámach veľkých piatkov premenilo na hrob lásky, smútku a bolesti. Aj takéto bolo jeruzalemské večeradlo. Zo strachu pred Židmi sa v ňom ukrývali zdrvení učeníci. No práve k nim prišiel Ježiš. Ako? **Cez zatvorené dvere!** O zatvorených dverách sa apoštol Ján zmieňuje vo svojom evanjeliu až dva krát a to na pár riadkoch (porov. Jn 20, 19.26). Ježiš vstupuje do večeradla cez zatvorené dvere a svojim učeníkom prináša dva veľké veľkonočné dary – dar svojho Ducha a s ním dar pokoja.

Prajem vám, aby vzkriesený Ježiš, napriek zatvoreným dverám, vstúpil do vašich domovov a rodín. Aby na každého z vás osobitne i spolu vdýchol svojho Ducha, vyliečil vás z rán hriechov, naplnil vás v týchto dňoch nádejou a dôverou, zjednotil vás vo vzájomnej láske a daroval vám svoj pokoj.

„Pokoj vám!“

Róbert Neupauer